

На службі

Янка Купала

Ех, ненависна доля моя,
Під'яремне життя - навісне!
Кров жере з мене пан, як змія,
Ще й грозиться прогнати мене.
За латки на свитині старій
Він, неситий, мене обікрав.
Він розжився на крові моїй,
Крові мало - життя б відібрав!
Чи ж то святечко в мене було?
Чи, як люди, гуляв я коли?
Чи до мене в це вбоге житло
Бодай раз які гості прийшли?
А не з дерева серце моє,
Не смітник у моїй голові,
В моїх жилах тече-виграє
Не вода! В мене очі живі!
Я хотів би, як люди, ось так
На гуляння в неділю піти,
Поспівати про бідних бурлак,
Милу дівчину-пару знайти.
Та ненависна доля моя,
Під'яремне життя - навісне!
Кров жере з мене пан, як змія,
Ще й грозиться прогнати мене.

1906